

Ministerie van Financiën
Postbus 20201
2500 EE Den HaagVan Lanschot
IBAN NL21 FVLB 0699 4622 74
BIC FVLBNL22
BTW nr. NL 0025.85.339.B01
KvK 40506331

Amersfoort, 7 juli 2020

Betreft : Besluit tot wijziging van het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019.
Contact : dhr. L. de Bruijn
Email : l.de.bruijn@adfiz.nl

Geachte heer/mevrouw,

Graag reageren wij op de consultatie van het besluit tot wijziging van het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019.

Met de Wet bekostiging financieel toezicht 2019 is als uitgangspunt voor de AFM-toerekening genomen een herziening van de verdeling naar categorie onder toezichtgestelden elke 5 jaar, behoudens omvangrijke taakwijzigingen bij de AFM of substantiële mutaties binnen categorieën. In dat geval kan de verdeling tussentijds worden gewijzigd.¹ Uitgangspunt voor de percentages is immers voorspelbaarheid voor de langere termijn.

In dit voorstel worden de percentages echter al één jaar na de 5-jaarlijkse herziening opnieuw aangepast en herverdeeld. De motivatie voor deze tussentijdse aanpassing roept vragen op ten aanzien van de wijze waarop de uitgangspunten voor het toerekeningssysteem worden toegepast.

In het voorstel maakt de AFM specifiek voor één categorie een heroverweging van de toezichtsinspanning en concludeert in een specifiek geval dat deze voor de categorie financiële infrastructuur niet in verhouding staan met de eerder bepaalde inspanning voor de langjarige toerekening.

Ook de IT ontwikkelingen bij de AFM specifiek voor de categorie financiële infrastructuur zijn voor de AFM aanleiding tot heroverweging van de kosten. Per saldo wordt geconcludeerd dat tussentijds een verlaging van het percentage in de toezichtbijdrage voor deze ene categorie noodzakelijk is.

Bij aanpassing van de percentages voor één categorie verschuift de AFM de lasten naar de andere categorieën. Een nadere onderbouwing van de aard van de substantiële mutaties die hier tot tussentijdse aanpassing leidt, is van belang voor alle onder toezichtgestelden. Niet alleen voor het draagvlak voor deze tussentijdse verhoging maar ook om duidelijkheid te krijgen over de criteria voor toepassing van de uitzonderingsregeling op de 5-jaarlijkse verdeling. De motivering van de tussentijdse afwijking van de systematiek geeft aanleiding voor vragen over de toepassing van de toerekening systematiek:

Vragen over imago argument voor aanpassing van de verdeling

- Toezichtskosten komen daar waar toezicht plaatsvindt en niet bij wie van het betere imago profiteert. Daarvan wordt nu afgeweken. Aanleiding voor verdeling van de kosten van deze ene

¹ MvT bij de Wet bekostiging financieel toezicht 2019, Kamerstukken II 2017/18, 34870, nr. 3.

categorie over de andere categorieën is dat “iedere onder toezicht staande instelling baat heeft bij een schone en eerlijke markt.” Dit is een nieuw argument. Als eenzelfde argumentatie eerder ook was toegepast op verzekeringsdistributie zou dat zeker ook toen tot herverdeling hebben geleid van de kosten voor het toezicht op adviseurs en bemiddelaars over meerdere categorieën. Waarom was dit eerder geen argument in de toerekening en nu wel?

- Als er sprake is van marktmisbruik bij platformen, dan hebben de spelers in die markten baat bij toezicht. De baten van toezicht vallen primair bij deze sector omdat die sector gebaat is bij eerlijke praktijken en een goede reputatie. Dat imago argument gaat niet op voor alle categorieën. En zeker niet voor die categorieën die geen directe afnemer zijn van deze markten en niet anders betrokken zijn dan dat zij deel uitmaken van de financiële sector als geheel. Hoe wordt bepaald of een categorie meer of minder profiteert van een beter imago bij platformen om deze wijziging in de toerekening te onderbouwen en eerlijk toe te passen?
- Toepassing van het imago-argument haalt de grond onder de toerekening naar categorie weg. Scherp toezicht op een categorie vertaalt zich uiteindelijk via de kostentoerekening van het toezicht in de prijs voor de dienstverlening van die categorie. Alleen kosten die niet toegerekend kunnen worden, worden verdeeld over alle categorieën. Door het imago argument erbij te halen vertroebelt dit een adequate toerekening. Dat tast het draagvlak onder de toerekening aan. Welke criteria zijn er om te borgen dat hierdoor het speelveld niet wordt verstoord?

Vragen over de specifieke toerekening van ICT kosten van de AFM:

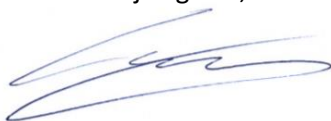
- Inzake ICT-investeringen heeft de AFM altijd aangegeven dat deze niet waren toe te rekenen. Daarom zijn de investeringen in ICT volgens de oude verdeling gelijkmatig over iedereen verdeeld. Blijkens de toelichting zijn de ICT opbrengsten wel toe te rekenen aan een categorie en is wijziging daarin de reden om de percentages nu aan te passen. Wat is de reden dat investeringen niet en opbrengsten wel zijn toe te rekenen? En is het te verantwoorden dat iedereen de kosten draagt, maar van de opbrengst slechts specifieke categorieën profiteren?
- Wij zouden graag inzicht hebben in de besparingen van deze ICT investeringen uitgesplitst naar categorie. Meer transparantie in die zin draagt bij aan een betere verantwoording van de budgettaire ontwikkeling.

Feitelijke vraag over de wijze van herverdeling:

- Aangegeven wordt dat de kosten voor marktmisbruik voorheen, vóór brexit, over meerdere toezichtcategorieën werden verdeeld. Wie waren die “meerdere toezicht categorieën” en waarom worden de kosten nu over alle categorieën verdeeld?

Wij vragen u om een nadere onderbouwing van de voorliggende aanpassing in het licht van de uitgangspunten voor het toerekeningsstelsel.

Met vriendelijke groet,

Mr. L.C.C. de Bruijn
Senior Adviseur Public Affairs en Beleid